

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 29ης Μαΐου 1997

στην υπόθεση C-329/95 (αίτηση του Länsrätten i Stockholms län, για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Διοικητική διαδικασία κινηθείσα από τη VAG Sverige AB⁽¹⁾

(Ταξινόμηση των οχημάτων — Εθνικό πιστοποιητικό περι των εκπομπών καυσαερίων από τα αυτοκίνητα — Συμβατό προς την οδηγία 70/156/ΕΟΚ)

(97/C 212/05)

(Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-329/95, με αντικείμενο αίτηση του Länsrätten i Stockholms län (Σουηδία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας κινηθείσας από τη VAG Sverige AB, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία της οδηγίας 70/156/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1970, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν στην έγκριση των οχημάτων με κινητήρα και των ρυμουλκούμενων τους⁽²⁾, και των άρθρων 30 και 36 της συνθήκης ΕΚ, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους J. C. Moitinho de Almeida, πρόεδρο τμήματος, C. Gulmann, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet και M. Wathelet (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: G. Tesaurο, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε, στις 29 Μαΐου 1997, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

η οδηγία 70/156/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1970, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν στην έγκριση των οχημάτων με κινητήρα και των ρυμουλκούμενων τους, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 92/53/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαγορεύει εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία εξαρτά την ταξινόμηση των οχημάτων με κινητήρα που είναι εφοδιασμένα με ισχύον κοινοτικό πιστοποιητικό συμμορφώσεως από την προσκόμιση εθνικού πιστοποιητικού, το οποίο πιστοποιεί τη συμμόρφωσή τους προς τις εθνικές απαιτήσεις όσον αφορά τις εκπομπές των καυσαερίων από τα αυτοκίνητα.

(¹) ΕΕ αριθ. C 351 της 30. 12. 1995.

(²) ΕΕ αριθ. ειδ. έκδ. 13/001, σ. 46.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 29ης Μαΐου 1997

στην υπόθεση C-386/95 (αίτηση του Bundesverwaltungsgericht για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Süleyman Eker κατά Land Baden-Württemberg⁽¹⁾

(Συμφωνία συνδέσεως ΕΟΚ/Τουρκίας — Απόφαση του συμβουλίου συνδέσεως — Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Ανανέωση αδειάς διαμονής ύστερα από ένα έτος νόμιμης απασχόλησεως — Διαδοχική απασχόληση σε δύο εργοδότες)

(97/C 212/06)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-386/95, με αντικείμενο αίτηση του Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου μεταξύ Süleyman Eker και Land Baden-Württemberg, παρουσία του Oberbundesanwalt beim Bundesverwaltungsgericht και του Vertreter des öffentlichen Interesses bei den Gerichten der allgemeinen Verwaltungsgerichtsbarkeit in Baden-Württemberg, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία του άρθρου 6 παράγραφος 1 πρώτη περίπτωση της αποφάσεως 1/80, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, σχετικά με την προώθηση της συνδέσεως, την οποία εξέδωσε το συμβούλιο συνδέσεως που θεσπίστηκε με τη συμφωνία συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους G. F. Mancini, πρόεδρο τμήματος, J. L. Murray, P. J. G. Kapteyn, H. Ragnemalm και R. Schintgen (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: M. B. Elmer, γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε, στις 29 Μαΐου 1997, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

το άρθρο 6 παράγραφος 1 πρώτη περίπτωση της αποφάσεως 1/80, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, σχετικά με την προώθηση της συνδέσεως, την οποία εξέδωσε το συμβούλιο συνδέσεως που συστάθηκε με τη συμφωνία συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας, πρέπει να ερμηνευτεί υπό την έννοια ότι τούτο εξαρτά την παράταση ισχύος της αδειάς διαμονής Τούρκων εργαζομένων εντός του κράτους μέλους υποδοχής από την άσκηση αδιαλείπτως επί ένα έτος νόμιμης εργασίας στην υπηρέσια ενός και του αυτού εργοδότη.

(¹) ΕΕ αριθ. C 31 της 3. 2. 1996.